

Da bi se Islam mogao održati i učvrstiti na tlu kršćanske Evrope, potrebna je savršena organizacija i zajednički saradnja ilimje i inteligencije. Potrebno je, kad su zajednički vjerom vezani, da imadnu i isti cilji, iste ideale i ista sredstva u borbi za samoodržanje. Trebali bi zajednički kao braćo, ruku pod ruku, jedni s drugom drugi u fusu da pođu u narod, da ga kulturno i ekonomski podižu, vjerski prosvjetuju i socijalno organizuju.

[illegible]

Evo jednog primjera između mnogih drugih slučajeva sličnih ili moćda i gorih. Jedan moj prijatelj sa osam razreda seriatike gimnazije tražio je intervenciju kod jednog člana Ulema-medžlisa za postavljanje muslimanom lič na čas vjeroučiteljem na nekoj na razrednoj osnovnoj školi u Sarajevu. Naravno ovaj mu je obćao svezavno pomodi. Moj prijatelj uzdajni se u ovu visokog službenika Islamske vjerske zajednice, te u sarvik, koji ne smije poreći ono što obća, bio je spokojan i u nudi je ćekao kad će jednoga

Dani su preklazili a se namjestuju ni ha-bera. Moj prijatelj, budući je jako siromašan, potucao se od znanaca do znanaca tražeći potporu, a stalno vjerovao u mada da će jednoga dana biti koliko-toliko materijalno situiran, razumije se kad mu dadnu obećano namještenje. Pošto se to sasvim osadilo, mislio je da nema upravljenih mjesta, te se i sam pomislio. No, šta se desilo? Moj pri-
jatelj je čuo, čeznuo, žestoko, koji je (malo prije) bio čuop i bludnjak, da će biti upravljancom Ujoma-medisa, da sarkoz nepostav-
ljajući na mušalima odnošno vjerovatnoća ne-
zato i tome što nema upravljenih mjesta, nego u tome, što moj prijatelj ima druge sa-

tuše, koje su po mišljenju gospodina zaruk-
tuše, zabranjene nositi muslimanu i kao tak-
vu, a ne može biti zapolen u službi
Islama. Zaista čudno razgovorje. Ja doista
poznajem Islam, ali njegove nisam vidio ili
pak pročutao da on svojim pristalica za-
braznjuje nošenje solufe. Islam imao obiljež-
iti stvari da e njima raspravljati, a ne pak
da nekome brijati ili gađati solufe. Ne znam
Islam je vjera savremena, koja nista ne pre-
dvi, razumije se ako se to ne koži sa nje-
govim nacelima, a što se pak tiče mode, u
tom ima prednost nad svim vjerama.

To je jedan. Drugo mnogo važnije je go-
voriti sad miljenije (ina me) prijatelj o te-
spodbi sarkulizama. Da bi i to saznanji, ja
vam dovoljno iznijeti njegove riječi, koje
su mi je prije dva dana rekao: "Da se ne
stidim gospodina hafiz Muhammed ef. Far-
sijevog gospodina efendije ef. Fedica, po-
stojeći u ovom gradu gimnazijalac, ali sa-
mo malo školi i ekrense leđa Islama. No ne-
stidim se njihovih očinskih riječi, koje
su mi u ore uveličane u uvriženom Is-
lamu. Najm nadu da će u redove odobruja-
ćih islamskih faktora doći ljudi, koji će Islama
daju pravo izgleda, a odobaci i njegova os-
talo su mu pravi fanatizirano prijatelj-
stvo. Ili, ako ne, onda Ismaili, koji su sa-
glavili? Šta znače za Islama ozvali sa-
čuvani? Da li se na ovaj način šali Islama ili
pravo Islama? Da li ima pravo gospodin
sarkulizma ili kogod drugi?"

Da bi moja prvobitna opažanja potkrije-
pio što jačim činjenicama, izničeću još sa-
mo jedan primjer.

koj) islamskoj manifestaciji u Bosanskoj Kraljini - otvorenju džamije ... Kao i obično i ovom prilikom došlo je kao isaznank Reisa iz ovih krajeva i Ulema-madžlisa jedan ugledni vjerski službenik. Taj čovjek, u mjestu svčanost, rekao je i otisao, a da nije niti riječi progovorio o muškarcima prisiljenim na otvorenje džamije. U međuvremenu, a kamoli da dželalijama. Preporučuje se i narodom tek nekoliko riječi pred općerodno otvorenje džamije i t. službeno. Pojam u džamiji je drčan jedn carstava, koji nije ostavio Bog zna kakvih plodova. Zatim, po programu, pred džamijom je trebao da podrži gošće jedan srednjoškolski učenik sin toga kralja i crte tije da se to i ne može. Uostalom, džamije ne, ali gošće, da jedna srednjoškolski sin dželalije ne pred džamijom gošće može, a kamoli da podržavja vjernike.

O, uzvišena vjero istinska, vjero naših
pradjedaka, ho te zastupim! Nitko nije ti to

ona sveta načela: »Uči od beške do grobe!« — »Traži nauke makar bilo i u Kini!«
Zar ovo vodi prosvjeti i nauci, zar ovo služi na čast Islamu.

Braćo muslimani! Hoćete li i pored ovih činjenica reći, da se omladina svojevrijedno udaljila od Islama? Kadog avjemo i svoje-glavu razmisliti, doći će do zaključka, da je pravda na našoj strani.

Prvi se uvreda, koje se omladini na-
ma, ona ipak na stvar ne gleda zavije
tragično. Iz omladine pojedinci i širim
okupljanjima se kao upadli prestativci i ti-
nam se dnu velikih nepravda. Nema tvrditi,
da među omladinom nema tipova, ali po-
javljaju, da su samo imenke, na temelju
kojih se omladina razlikuje. Omladina
ima takvi, Neka se među njima vjero-
vaću dublje među omladinu, neka među
njom vjerojki daju, pa je tek onda imati
pravo da je omladina. Vije rada, jer je deset
desetina svega od rada, a tek jedna des-
etina od izdanka. Omladina je sklonu dobru,
samo joj treba dobar vođa, ne sa tespihom
i pustokljom, nego sa plemenitim zreom,
dobrom duhom, čvrstom voljom i rukom,
i omladina će sa najvećom ljubavju izgovoriti
se sa islam i sve sa njegovj zaprekama u-

Ovo što sam napisao, sve je u najboljoj namjeri. Ako ima kogod da se interesuje, za ovu stvar, neobično ću mu zahvaliti, ako me kroz stube »Islamskog Glasne« upotpuni ili eventualno ispravi, ako sam gdje pogriješio.

Sarajevo, 18. XI. 1935.

[illegible]

Dnevnice ovrhovoditelja. Riješenjem ministra finansija odobreno je da se privremenim poreznim ovrhovoditeljima kada vrše ovršnu naplatu poreza izvan sjedišta porezne uprave, ima u ime putnih troškova priznati i isplaćivati sado dnevnica od 20 dinara na teret prihoda iz ovršnih troškova i prodaje službenih formulara. Naknada u ime kilometrine se ukida.

PODRUŽNICA KOZARSKIH RAD.

U BNA, U BOS. KRUPI.

U BNA, Krupi je održana skupština kožarsko-prerađivačkih radnika, na kojoj je osnovana podružnica radničkog udruženja. Kao delegat iz Banje Luke bio je g. Mehmed Subašić, koji je u kratkom govoru izložio stanje kožarskih radnika i naglasio da je potrebno da se organizuju. Pročitano su i jednoglasno usvojena pravila društva pa se prešlo na izbor uprave. Za predsjednika je izabran g. Muharem Terzić za potpredsjednika g. Mujo Kalić za sekretara g. Jusuf Redžić a za blagajnika Zivko Redić sa još nekoliko članova uprave.

PROŚŁAVA LEJLEI MIRADŽA U
BILEĆL

Na 24. oktobra ov. god. i u Bileću su muslimani proslavili »Lejle Miradž« na dostojan način.

Toga dana u 3 sata poslije podne, ova je svečanost objavljena s pucanjem prangija učenjem prigodnih salavata i ilahija na muziku.

Iza (i)ndije namaza u Gradskoj džamiji koja je bila dupkom puna muslimana, prošlo je prigodno afera muzein Gradske džamije g. Murat Merdan, a za tim su školski djeca ušla salavate i lahije. Poslije toga je diomatek imam Camil ef. Arnautović održao predavanje o značaju 'Lejle Miradise, a ista toga je govorio o zaustavljanju i vakufnami merhum Gazi Husrevbegu, kao najvećeg vakifa i dobrotvora bos-herc. muslimana, naglasivši, da je ovo dan, kulturne manifestacije nas muslimane.

Iza predavanja djeca Građanske škole su
proučila »Jasni šerife za dušu mehtum Ga-
zi Husrevbega.

reporučite »Kolobara«

Preporuča se gospodi iz provincije koji dolaze u Sarajevo. Sobe udobne cijene umjerene.

Širite »ISLAMSKI GLAS«!

PODLISTAK:

Kur'an

Nastavak.)

[illegible]

Bez sumnje je Kur'an rječi i pred njegovom rječitosti su sanjile i najveći i najbolji govornici. Tome su se divili i najveći pjesnici i poetski govornici. Kur'an sadrži izreke nedostižne i vrhunavne mudrosti i filozofije, njegovi zakonski propisi i norme frapiraju, prirodni zakoni koji se u njemu ističu magično djeluju. To je jedna istina koja je utvrđena tako čvrstim i jakim dokazima, koje nije niko u stanju pobiti. Kur'an osvaja svakog i traži od njega, da sve njegove navede, odredbe i zapovijedi je

pita i o njima se potpuno uvjeri. Kur'an ne pušta iz vida ni najajtnijih ni najkrupnijih pitanja, o svima raspravlja uvjediivo i njegova su izlaganja nepobitna. Kur'an sa svojim propisima upućuje na pravu i istinsku stazu, on je sa svojim odredbama prava milost ljudima. Njegove pouke unose svjetlo u dušu čovjekovu, liječe je i spasavaju.

[illegible]

Ova duhovna snaga Kur'ana prodire u najkrajnje zakutke i vlada svima osjećajima, pobuđuje i rasplućuje najsvršenije ljudske sklonosti, obnavlja čitavo ljudsko biće i metamorfizira ga. Daje svemu novi oblik i sve unosi novi život. Pogledajmo samo šta je taj kuranski duh učinio sa Arapima. Prije njegova dolaska su oni hiljade godina čamili u jednom nepokretnom stanju ne pokazujući ni kakve narode životne energije, a ni sposobnosti. Kur'an ih je nadahnuo svojim visokim duhom pomoću kojeg su se oni uzdizali doređujući i zavodeći

svoje gospodstvo, rušeći tiraniju i nečovječnost. Taj čovječni postupak, koji je svima donosio pravdu, jednakost, bratstvo i slobodu doveo je u krio njihovo zemlje krajnjeg istoka i krajnjeg zapada staroga svijeta.

[illegible]

U Kur'anu se ističe rješitost, ljepota, mudrost i blagovučnost. To avaj, proučitelji se duhovnosti Kur'an-a, koji shvaćaju samo ljudi sposobni da prođu u ljepotu jezika i njegova stila. Ali ako pogledamo dijete ili običnog prostog čovjeka vidićemo i kod njih da Kur'an proizvodi naročiti dojam utisaka, pa makar se Kur'an i ne učio lijepim glasom. I oni su u stanju da shvate i razlikuju kuransko stilo od nekursanskog.

Ova duhovnost Kur'ana se ukazuje i onome ko poznaje njegov rječnik i ko ga ne poznaje. Ukazivanje kuranske duhovnosti onome ko poznaje kuranski jezik je jasna stvar i ne treba je ni objašnjavati, ali kuranska duhovnost se ukazuje neaparu po poslijedicama i utjecajima koje je Kur'an imao na svijetu. Posljedice koje su primjene

[illegible]

IZ ISLAMSKEG SVJETA:

Iz Egipta

Britansko-egipatski odnosi. — Tekak položaj. Britansko-egipatski odnosi u ovom trenutku su vrlo složeni. Egipt se je našao, da će Velika Britanija izaci barem djelomično u susret zahtjevima za jaču afirmaciju egipatske nezavisnosti. Za uzvrat je Egipt bio spreman, da iakreno pomogne Veliku Britaniju u sporu sa Italijom. Osim krajnjeg napora, Velika Britanija i Egipt su se zadovoljili sa relativno malim ustupcima. Tražili su u glavnom, da se ukinu kaptulacije, da se poveća broj egipatskih stajaćih vojske i da se stvarno provodi konstitucija u Sudanu. S ovim zahtjevima se je bio složio i vođa Vafda, Nahaš paša, jer je mislio, da će postići kompromis s Englezima, zato je pomagao vladu Nesim paše, koji je primio vlast tek nakon što je dobio obećanje od vođe egipatskih nacionalista, da će ga trpjeti na tom položaju.

Nekadašnji govor sir Samuela Hoares u Londonu, u kojem je izričito naglasio da Velika Britanija smatra, da sadašnja međunarodna situacija nije poželjna, da se mijenjaju prilike u Egiptu, izazvala je opći i žestok reakciju diljem cijele zemlje. Nisu protestirali samo nacionalisti. Bivši predsjednik vlade, Muhamed Mahmud paša, liberalni šef, odrazio je javni govor intenzivno da Egipt traži, da vladu sam sobom, te da je jedino lako napredovati član voljan suradivati sa Velikom Britanijom. Udalječ ovako odvojenosti držanja liberala, koji su u prošlosti bili za suradnju s Londonom nacionalisti su morali naravno biti još odlučniji, ako nisu htjeli izgubiti povjerenje širokog kruga muslimana, koji su nerazpoloženi i nepovjerljivi prema Englezima. I vrhovno tijelo nacionalističke stranke Ivrsni odor Vafda, sastao se pred predsjednikom Nahaš paše, te je zaključilo da se više ne podupire vladu Nesim pašu, nego u uslijedi želji nemiri u Katru i Teuti.

Hoće li sada Nesim paša povući posljedice, kako je prije tvrdio, da će učiniti, ako ga Vafda desvratu, vidičije se. Nesim paša je rodoljub. On ovisi o prijedlogu nastajav vlade tek nakon što je kralj ukinuo oktroirani ustav iz 1930. god. Htio je uspostaviti stari ustav iz 1923 godine, te se tvrdi da je za to dobio privolu i kralja Fuada. No Englezi neće da se taj ustav opetima potvrdi, jer je sada, jer da Egiptu treba demokratski režim, koji bi dobro došao osobito nacionalistima, uz koje stoji velika većina Egipćana. Englezi se očito boje da bi za njihove interese u Egiptu bio opasan, da Vafda bude na vlasti. A to znači, da postat će opet protivnik izbora. Do sada su Englezi u Egiptu uspijevali da uvijek jedan stran-

ku izigraju protiv druge. Nacionalisti ih čine optužuju, da su izrabljivali i da u svoje ciljeve, koje da su neometnuli vođenice onakove politike, koja je njima konvencionalna. Iranski paša, bivši nadzoritelj kraljevih dobara, koga je kralj Fuad morao pod pritiskom britanskog visokog komesara u Egiptu odpuštiti s dužnosti položaja (isključeno je imenovao za poslanika u Bruxellesu i darovao mu 6000 funti), rekao je javno prije odlaska, da se Englezi upuću u interne egipatske stvari, no da su sada na jednoj liniji kralj i narod. Ako bi dakle kruna i narod u Egiptu bili danas jednodušni protiv protiv britanske politike, Velika Britanija našla bi se pred velikim poteškoćama, što bi naravno većoma dobro došlo Italiji.

Prevo s francuskog: Ahmed Prohić.

»Na kongresu evropskih muslimana«

Egipćanin Ali El-Gazali, direktor lista »La Tribune d'Orient«, koji izlazi u Ženevi na francuskom jeziku, i sekretar stalnog odbora obrazovnog na kongresu evropskih muslimana u Ženevi, napisao je u spomenutom listu članak pod gornjim naslovom, koji u prijevodu glasi: Shodno onome kako smo već obavijestili, kongres evropskih muslimana otvoren je u Ženevi u salonima hotela »Viktorije« u četvrtak izjutra 12. septembra pod predsjedništvom Emir Sekib Arslana, predsjednika organizacionog odbora, koji je bio odmah jedan uspjeh za Islam uopće, a muslimane na evropskom kontinentu napose.

Bližu 70 lica je učestvovalo u radu kongresa, na kome je službeni jezik bio arapski, ali su i drugi jezici, sjeđenice su bile privatne. Učesnici kongresa su bili razliječeni u dvije kategorije: azijski ili afrički muslimani (Alžir, Tunis, Egipt, Sirija, Liban, Irak, Indija, Afganistan) koji žive u Evropi i muslimani podanici evropskih vladavina (Albanija, Albanija, Turska, Austrija, Mađarska, Poljska, Holandija, Italija, Velika Britanija, Švajcarska).

Poslije otvorenja kongresa po pred sjednici koji je zadležo nadzračnjaku dobrodošlicu muslimanima, Ali Uejhi bin Halifa, imam pariske džamije proučio je nekoliko ajeta iz Kur'ana, koji su saslušani u tihini razmišljanja i pobožnosti. Potvrđene su zatim funkcije organizacionog odbora i njegovu predsjedniku Emir Sekib Arslanu povjerenje je predano. Poslije kongresa. Ovaj odbor postaje stalan odbor, koji će raditi u Ženevi na ostvarenju poduzetog djela od one skupštine i na pripremanju budućih sesija. Donošenjem kasnije njegov definisani sastav, izvršen na posljednjoj sjednici kongresa.

Prije nego su pošli da razni go-

vornici govore. Emir Sekib Arslan izrazio je zahvalnost sviju prema državi koja je omogućila toliko gostoprimstvo omogućilo već dugo godina muslimanima, koji tu stanuju da žive u potpunosti slobodi i da brane svoje principe i svoja mišljenja sa najvećom nezavisnošću. Sa jednodušnim odobrenjima i povidima »živio Evropa« i »živio naša domovina« i sa poljuđu dva pozdrava brzojazi: »švicarskoj vladi i ženevskoj oblasti i da im se tako zahtjevali za velikodušan prijem, koji su ukazali kongresu.

Ovi su brzojazi odmah upućeni Federalnom savjetu u Bernu i Državnom savjetu u Ženevi.

Predsjednik je pratio zatim na općem zasjedanju i prijelje uklanjanje Hilafeta, rekavši da se Islam nalazi sada bez šefa i da je uspostava Hilafeta sveta dužnost, koji se trebati izvršiti dakle prilike to dozvolje. On je savjetovao muslimanima da se solidarišu i ujedine da dođu do ostvarenja svoje želje. Zatim je pročitao razne obavijesti od kojih je jedna i od Nj. Vel. nekadašnjeg turskog Halife Abdul Medžida II. koji želi pun uspjeh kongresa na kojem je predstavljen po samom Emir Sekib Arslanu.

U završnu obzob posljednjeg kongresa je izvršio stoku minutu na uspomenu vrlo žaljennog muslimanskog učesnika šejh Rida Rida, osnivača i urednika islamske revije »Al-Mahare« u Katru, koji je umro naglo prije nekoliko sedmica u egipatskoj prijestolnici.

Predsjednik je na to tako riječ Salim efendiji Muftiću, predsjedniku Ulema medžisa u Sarajevu, koji je izrekao kratak govor na arapskom jeziku, potpisivši da u jugoslovenskom muslimanstvu i u arapskim historijskim djelima tvrsto vezani za muslimansku vjeru i muslimanske tradicije.

Iza toga se kongres pozvao projektom gradnje džamije u Varšavi, sa kojim poljska vlada ukazuje velikodušno svoje simpatije i pomoć muslimanima. Kongres je iskorištio ovu priliku da izrazi poljskoj vladi zahvalnost za dobrovoljstvo i pomoć koju ukazuje svojim muslimanskim podanicima i odlučio je da pošalje brojčani, u kome će izraziti svoju toplu blagodarnost. Zaključeno je da se o svim suradnja i namjeri da se doprinese obol gradnje, spomenute džamije. Dr. Jakub ef. Szyenklewicz poljski muftija, zahvalio se kongresu na ovome prijateljskom gestu.

Predsjednik je dao riječ još i Dr. Zak Ali, mladom egipatskom medicinaru, koji je u Evropi gdje se posvetio obavljanju muslimanske stvari. On je izrekao na francuskom jeziku vrlo interesantan govor, čiji će se sadržaj naći u tekstu ovoga izvještaja. Zaključivši sjednicu predsjednik je pozvao prisutne na bratski ručak na kojem su uzeli očešća svi prisutni posjoci kongresa. (Nastavljuje se.)

MUSLIMANI U FINSKOJ.

U Finskoj, koji su veći broj muslimana Tataru, baci su najvećim dijelom zaposleni u trgovini. Oni su do sada bili bez ikakve organizacije pa su tokom ove godine osnovali svoje udruženje čija je pravila potvrdilo finsko ministarstvo prosvjete. Udruženje će imati svoje sjedište u Helsinkiju, glavnom gradu Finske.

U EGIPTU JE USPOSTAVLJEN

REIZ. Prema posljednjim vijestima koje su stigle iz Katra, tamo je u cijeloj zemlji uspostavljen red i mir. Prema obavještenjima sa mjerodavnih mjesta izgleda da se radi na sporazumu za rješavanje egipatskog problema, o sporazumu, koji bi zadovoljio obje stranke.

NOVE DEMONSTRACIJE U ALEKSANDRIJI.

Reuterova agencija javlja da je 2 stotine studenata priredilo u gradu demonstracije ključić »Dolje Hoare« »Živio Nahaš paša« »Hoćemo ustav, hoćemo slobodu«.

Hvala Bože!

*Promaknu' život ljudi
Kliknu' svakog danu
— Hvala Bože, što put kula,
Kad sam muslimanka!*

*Hvala Bože što u čistom
Islamu me stvoril,
Jer ne nikad neće moći
Zavesti zlotvoril.*

*Ponovo ću čama lica
Kroz život plovit,
I o Tebi i islamu
Blage pjesme viti...*

*Hvala Bože, hvala Bože,
Milijon puta hvala,
Što me Svojom moćnom rukom
Zaklanjao od zala!* —

Bemila-Hanumica-Zekić.

Ljubim Islam!

*Ljubim Islam, ljubim Islam,
Jer moj razum šuđa,
Da principu najsvojije
Islam obuzvija!*

*Ta je vjera od Allaha
Vjekovita dato;
Šta je prije Njega zemsko blago,
Šta je vrijednost zla!*

Bemila-Hanumica-Zekić.

Oglasi u Islamskom Glasu donose sigurnan uspjeh

Mustafa S. Busvaldić:

Islam i Abesinija

(Nastavak.)

Muhamedovo a. s. pismo Asham i kralju Abesinije.

Kada se je u mjesecu zilihidžetu 6 g. p. H. (628 p. p.) Muhamed a. s. povratio u Medinu, bio je u pratnji vojske poslanika, da snjende vladare pozovu u Islam. Tom prilikom Muhamed a. s. je sebi napisao srebrni pečet na kome je pisao Muhamed Resulullah (Muhamed Božji Poslanik), a pismo je poslao abesinskom kralju Ashamu i kralju kralju Irakliju (610—643.), perzijskom vladaru Hurey Persijom, egipatskom namjesniku Mukaviziju, zatim vladarima Bahrjenu i Ummana i nekim drugim. Neki od ovih vladara primili su Islam, a neki su poslali do poslanika, a neki su ih opet osuđili.

Prvo je pismo Muhamed a. s. poslao abesinskom kralju Ashamu 6 g. p. H. po svome poslaniku Amr ibnu Umajje Edamirji. Pismo ovač počima: »U ime Boga ophćeg dobroćudnosti i milostivosti od Muhameda Božjeg Poslanika Asham kralju Etiopije. U pismo se veli, da je Bog samo jedan

a Isa a. s. samo njegov rođ i poslanik, koga je po Božijoj odredbi rodila Merjema poštena i nevina žena, koja nije imala spolnog odnosa sa ljudima. Pozivam te, da vjeruješ u jednog Boga i da mu budeš pokoran, koji je meni došao u Boga došlo. Ja sam zaista Božiji poslanik. Tebe i tvoje sugrađane (vojku) pozivam da vjerujete jednog Boga. Ovo ti dostavljam i savjetujem ti da pritisne moj savjet. Poslao sam tebi svoja poslanika u Medinu, koji su izgovorili po muslimanima pa ako dođu do tebe i napusti sljediti! Neka je spas na onoga koji sljediti ispravan put.

Kada je Asham došao ovo pismo i pročitalo mu se, sioš je s carske stolice na kojoj je sjedio, uzro ga i stavljajući ruku na glavu, rekao je: »Izgovorili su znak primanja Isama sljedice« riječi: »Vjerujem u jednog Boga i njegova poslanika Muhameda, koga očekuju posljednji prijašnjih Božijih abasija (ehul-kitab). U prijašnjim vremenima, kada je Isam i Diäferä, Asham i kralj, koji je napisao Muhamedu a. s. pismo u kome me veli, da je primio Islam i zavjetuje mu se. U pismo podvlači, da vjeruje u Muhameda a. s. kao pravog Božijeg poslanika i da je Isam ono

što je on rekao u svome pismu o Isa a. s. sinu Merjemine.

Kada je Asham sašalao sadržaj Muhamedovog pisma rekao je: »Kad bi bio u mogućnosti da mu odem, otišao bi mae.

U drugom pismu Muhamed a. s. molbi Ashamu, da mu vjeda Umni Habibu čiji je muš — kako smo spomenuli u prošlom broju — na krštenje. U istom pismu molbi Ashamu, da pošalje i namiri asahbe, koji su se tada kod njega nalazili. Kada je Asham pročitao dva Alehjelshamova pisma, naredio je da se donese jedna kutija od slonove kosti u koju ih je stavio i napisao: »Kako a. s. Abesinija« jednako bih dobro dok se ova pisma budu nalazila.

Negus je nakon toga vjenčao za Muhamedom a. s. Umni Habibu u ime jednoga. U ime mehra Ashama je poklonio 400 dukata. Kod vjenčanja je bio prisutan Halid ibnu Seid ibni El-As.

Muslimani koji su se nalazili u Abesiniji Asham je otpremio pod vodstvom Amirje, koji je se krenuli u dvije lade i usidriili u luci Beva — i nakon što su platili određenu takau — krenuli su u Medinu, gdje su stigli tačno u onaj dan, kada je Muhamed

a. s. sa asahabima osvojio židovsku tvrđavu Habaš 7 g. p. H. (628.)

Kada je Muhamed a. s. sašao za njihov dolazak bio je oduševljen lat, bio je i susreo Diäferä, zagrlilo ga je i među oči poljubilo a zatim rekao: »Ne znam ili bi se više veselilo osvojenju Habšera ili dolasku Diäferä.

Između Muhameda a. s. i Ashame razvila se je prepiska. Oni su jedan drugom slali darove. 7 g. p. H. Ashama odgovara Muhamedu a. s. na njegovo pismo u kome piše, da mu je pismo vjenčao Umni Habibu i poslao mu namirje, koji su kod njega nalazili. Dalje u pismu također veli, da je Alehjelsham poklonio jednu košulju, gaće, čurak i mjestve u kojima je Resulullah darovao.

Među Ashaminim klanovima Alehjelsham, spominje se još: odora, zlatna, srebrna, kosa, jedna, abesinska katura, tri kopljica i dr. Jedno je kopljica Alehjelsham držao za sebe, koje je više puta i Bilal nosio. Iza Muhameda a. s. smrti, nosio ga je Ebu Bekr, koji bi to kopljica posudio na mjestu gdje se je klanjao Bektar na vjenčanju Bahrjenu. To jedno je kopljica Da H. Aliji i Omeru, kasnijim halifima. (Nastavljuje se.)

Halifa Hazreti Ebu-Bekir

(Mastarak)

Halifa Poslanik je kao poglavica i stožićna nad pojedinih ograncima velikog plemena Benu-Temim postavio najuglednije ljude toga plemena. Među ovima su bili Zuberkan, Kajsibin-Asim, Vekibin-Malik i Malikibin-Nuvejre. Pošto je Halifa Poslanik preselio u vjerost neki su od ovih ostali prešli i odati i pošli su Ebu-Bekiru. Među njima su se izmještali i odmetnuli kao Malikibin-Nuvejre. Bilo ih je koji su krmzali i bili su neodlučni što da učine. Među njima su nastale razmirice i neizvjesnost. Dok su se oni tako jurali i prepirali bijaše se uputila u njihove krajnje Sedžaha kao Harisova iz Džezne. Ona je sa svojim ocem bila u plemenu Tagih, a inače je potjecala od Benu-Jerbu'a, jednog ogranka velikog plemena Temim. Ona se izdavala za proročicu, te je velik čuženje i krasno je plemeno. Tagih počeo da je sluša. Ova je s njima krenula u namjeri da ratuje sa Ebu-Bekikom. Pošto se približila krajevima u kojima je obitavalo plemo Benu-Temim uputi jednu poslanicu Malikibin-Nuvejru i pozove ga da se izmiri i namirno noprjavljaju. Malikibin-Nuvejre se s njom izmiri i sklopi ugovor, ali je odvratio od ratovanja sa Ebu-Bekikom. Nagovori je da stupi u borbu protiv nekih brastava plemena Temim koja su bila protiv njega. Zatim potvrdi po Vekibin-Maliku i Kajsibinu da ga isti način kao i Malikibin-Nuvejre, da s njom stupi u zajednički saradnju. On joj se također odazove. Tako se Vekibin i Sedžaha ujedinje u cilju, da čitavo plemo Temim spremno u borbu. Ali, ali našli su u smetnje među njima ograncima ovoga plemena i tako Sedžaha ne moge potpuno da uspije. Zato ostavi plemo Benu-Temim i zaputi se svojim prištamašima u Jemenu gdje se za lažnog polanika izdavao poznati lažnjak Muejsine. Pošto je Muejsine čuo, da ona dolazi, poplani se njemih brojnih prištamaš i s njom sklopi mir. U ovom času kad su se oni radili gdje da Halidibin-Velid dolazi sa svojom vojskom. Njegovine prištamaše se razbija i vraće se natrag u Džezru. Tada se pokaje i Malikibin-Nuvejre radi svojeg postupka a isto tako i ostali poglavice plemena Benu-Temim. Osim toga što su se pokajali pošalji u zekat Halidu i tako javno svoje pokajanje pokušaju. Međim, Halid ih naredio ograncima plemena Temim Jerbu da se rasprši. Kad je Halid stigao u Bilah tamo nikoga ne nađe i pošalje čete u potjeru za njima. Dovedu mu Malika sa nekoliko ljudi iz Benu-Jerbu'a. Halid nađe ih za pohapse, a zatim da ih pošalji. Malik i oni, koji su bili s njim

budu pobijani. Neki vojvode, a među njima i Ebu-Zakariju, svjedoci su da su se oni svojevrijed predali i da su izan otšli. Pošto su oni pobijeni oni su smatrali da to nije u skladu sa upustima halifima. Osim toga ovo je još više otežavalo položaj Halidov što se pronalazi vijest, da se Halid vjenčao sa Muejsinom udovicom.

Kad je Ebu-Bekir za to samao bio mu je jako loše. Hazreti Omer je prigovorio Halidu i rekao je: Halidova je sablja previse oštara i nasilna, a ako to što se govori nije istina, onda je on dužan da to pobije. Plemo Benu-Temim se ponovno čitavo povrati u Islam.

Isam se bolest Božijeg Poslanika pogoršala i saznao se za njegovu bolest, Muejsine počne pogovijediti svoje lažno poslanstvo i pozivati svijet da ga sluša. Njegov je zahtjev bio da polovica arapske zemlje pripadne Kurejševima, a polovica plemenu Benu-Hife. On je govorio da Kurejševci nisu pravedni. Ebu-Bekir pošalje Ikrimeta da ratuje protiv Benu-Hanife a za njih pođe i Surahib. Ebu-Bekir im naredi da se sastanu. Ikreme požuri ne bi li pobijedila savla njega savlada ali ga završi. Kad je Ebu-Bekir za to samao naljuti se te Ikrimeta i Surahiba uputi na drugu stranu, a izabere Halidibin-Velida pošto završi borbu sa Malikom i naredi mu da ode u Jemenu. S njim je bila jedna vojnikinja iz Kurejša. Neki su govorili: Svjedoci Halidov je lažak, a Muhammed je istinit, ali nam je lažak Nebata mnogo miliji od istinitog koji prapada Mudaru.

Pošto je Halid završio misiju koja mu je bila povjerenja u plemenu Benu-Temim krenu protiv Jemenu. U plemenu Benu-Hanifa je bilo veliko komešanje i ustranost i vodila se velika propaganda da se dade što ješći i jači oružje. Zamešala se žetotka i daga borba, u kojoj su muslimani pobijedili. Paraz bi bilo u prvom sukobu potpun, da nije bilo nekoliko agnih podstrekača, koji su ponovno vratili u borbu bore Benu-Hanife i njihovih saveznika. Ponovna borba nastane u kojoj bude lažni prorok Muejsine ubijen. Ubili su ga jedan Ensarila iz Medine i ubila rasprši Hanse, strica Božijeg Poslanika. Halid je sa plemenom Benu-Hanife, najopasnijim odmetnicima i protivnicima adolpio mir, te izaslje jednu njihovu deputaciju halifi Ebu-Bekiru koja mu

Za našu djecu

Pas i bubanj

Prisje se, kako je bio jedan pas, koji je voľo odviše glas bubnja i kad god bi ga čuo negdje, odmah bi tamo odletio. Svijet je sa tim posom razne šale zbivao. Tako se jednom prilikom zdogovorili neki ljudi iz dva susjedna sela, da najzajmne bubanj u svojim selima tako, da bi u jednom selu bubanj bio bubanj bubao, u drugom da tuti. Pas koji je voľo čuo glas bubnja, poletio bi tako u jedno, sad u drugo selo, već prema tome, kada bi u kome selu čuo glas bubnja. To je potrajalo sve dotle, dok pas nije od gladi i umora padao i umirao se mrtav.

Iz ove priče se može naučiti to, da čovjek nikada u svome životu ne smije biti lakouman i lakomalen, te se podavati pohotama kolektivnih ljudi, jer u protivnom slušaju isti može biti kao krivica toga.

Čovjek i svinja

Jednput čovjek natovari na svoju tovarnu životinju ovce, kozu i svinju i zaputi se s njima u grad na ih proda. Ovca i koza su mirvovali i nisu mučili i uzemirivali životinje. Svinja se stalno vrtala i nikako nije htjela da se umiri. Čovjek joj reče: Nevaljala životinjo, gledaj ovce i kozu kako su mirne i ne udaraju, a ti se stalno vrti i okrećeš. — Na to mu svinja odgovori: Svak svoje zna. Ja samn da je ove ostavi pošto je i proda radi, ali domaći i nikako nije htjela da se umiri. Neman ni rana i ni njihika i meni ne preostaje ništa drugo pošto dođem u grad, nego da me odvedu u klonicu.

Poukica: Čovjek koji zapadne u pogreške i nevaljalnost može biti siguran da će ih do kraja svršiti. Nevaljala i rafina, čija domaći i svoje poželje, čovjek se mora čuvati da ne radi ružnih djela koja mu mogu samo štetu nanijeti.

Vuk

Vuk jednom ulovi divlju svinju. Noćni je srpski ga lar i on mu je. Na to vuk u sebi reče: Nije nikako čudo da i otkuma bude porobljen, jer nasilje za sobom nosi teške posljedice.

Poukica: Sve što se nasiljem i otomcem stee neće trajno u rukama to

izrazi ispred čitavog plemena odanost i vjernost islamskog državi.

(Mastarac se.)

Učite djeco!

Učite djeco, ako želite Napredući, sreći i znanju ići.

Učite djeco, jer pravom cilju Nitko bez znanja ne može stići.

Učite djeco, jer Kur'an veli Da svako naušm i čititi treba.

Slušajte pismo te riječi mudre, Jer sad bez znanja nema ni hljeba.

Učite djeco, radite amjelo, Ne plašite se tegobe rada, Jer vi ste djeco, oči i majke I domovine jednina nada.

Učite djeco, jerbo nauka Danas ciljem svijeta vlada, Njenoj se slavi sad svako klanja, Jer bez nje nema pravoga rada.

Učite djeco i svojim znanjem Pronosite alavu vjere Islama. Nek malo pero sad svijetom vlada, A neka mak spava u korama.

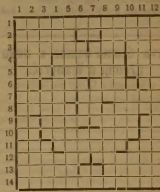
H. C.

Časopisi i publikacije

»Navi Bohare, izaslao je iz Štampe T. i S. dvo broj« Novog Behera sa sljedećim sadržajem: Čakiki A. Adil Pri razlozi u Islamu. Dr. Safefel Bagdadi: Omer Hafija, Šeher Dabdi: Zrva solagina (pripovijest), Muhammed Hadidžib: Zrva solagina (pripovijest) Muhammed: Husein Solid Ahmedov: Pod krahom kolažom (eritica), Male priče i dosjetke od Antuna Šimkica,

ga naslikati ili otmice ostati, pa i ako uludo kod njega ostane on neće s tim srećan biti niti će uživati. Kaže se, da je oteo proklete, a naš pejsam-Ber Muhammedu alchihislan i kaže: Otklonio i naslijem imetak sreće, Bog će ga sa svega rasturiti i od njega neće nikakove koristi imati.

Skrizaljka

Vodotvorstvo: 1. Iste prve dčtanje u padnju, koji je Muhammed a. a sagradio. — 2. Grad na Eufratu — Prijelaz — Grada u Persiji. — 3. Aspekci srebrni novac Amalija. — 4. Iste — Mamluka (asapski). — Mjere za povrijem (u padnju). — 5. Pitičica — trčica. — Vazari materijala koji se lakako — Kinesko ime. — 6. On (nemački) — Kuhnijeva stvar — sadnja (u padnju) — Zadanje i prodavanje srebro asapski. — 7. Tak — Rajdani nastavljeni sodo (u padnju) — Uptim (samenica) — Dječja igračka. — 8. Svirle posao — dvadeset i prvo i prodavanje srebro asapski — Kolna prelaz. — 9. Dva jedina konstanta — Muslimanin muško ime — Fagla — Vagon. — 10. Pjesma u slavu Pejsam-Ber — Jaskica (čakiki). Otklon: kinezi (n.). — 11. Strane fene ime u padnju. — Mislavice trave — Obrato: plati (latinski). — 12. Umjetna vrela — Polati. — 13. Kioči — Ako — Bili. — 14. Jugoslavanske planine.

Uspravno: 1. Medina. — 2. S mukom izadi (latinski). — Dva latinska suglasnika. — Nalje. — 3. Nalje. — 4. Veder (francuski), malo kako se ispravno — Prokop. — 4. Djanje (u jedini) — Jedan nasana — vasa. — 5. Izvistič (str. izraz) — Iste Muhammed a. a-ovog poslanika, koji je bio poslan abasinskom caru, da ga pospre u Islam. — 6. Privika Danava — Bogatstvo — Podna — Dva drveja i prvo srebro asapski. — Frak. — 7. Polvoda. — Ostrovo — Noćna optica grabljivica (u padnju) — Divna. — Dva jednaka suglasnika. — 8. Jedan od 14 st. sudija, koji su sudili Izraelcima poslije smrti Mura a. se. — Zestori. — 9. Kinesko ime — Silina baka i kistira, koja se upotrebljava za jernu oporokih cijevi. — Moški takt. — 10. Vifal — Očisti — Cetrina

Nikola Bozović: Gazi Husrevbegov spis na naslovu, Razim Filipović: Priznaka (drama u jednom činu). U ovom broju je lijepe zastupana lirika. Zgodna je stvar naslov od Adema Kapetanovića: Salovina i trulni ogasoline; nadalje u ovom broju imaju djelo lijepe narodne pjesme. Nastavljen je i prijevod romana S usana sa usta. Također u ovom broju nalazi se lijepe srednje dječji prilog. — Ovaj nad lijepe udrudjeni porodični list najzgodnije preporučujemo našim muslimanskim porodicama kao zgodno i lijepe Mivo za porodični.

Svijesti, početkom mjeseca oktobra izaslao je iz štampe omladinski literarni list »Svijesti«.

Kao vlasnik lista poljupio se vjerstni omladinec Muhammed Hadidžib, a suruđio ga Kazimir Grulich. U listu su zastupani i muslimanski omladinci.

Gradi za povijest narodne poezije Muhammeda je Boone u XVII. XVII. i XVIII. vijeku. Ovu lijepe i atrudnu raspravu koja je izaslana u »Novog Behera« izaslao je vjerstni omladinec Muhammed Hadidžib. Miđi pisme je u ovaj raspravu isprmo izme udostojke koje se odnose na raspravu i postanak naše narodne pjesme. Rasprava je jedno lijepe znanstveno djelo, pa mladom pismu častitimo na svakom lijepom uspjehu koji je ovom raspravom.

»Hikmete«, krajem oktobra izaslao je iz štampe 6. broj Hikmetara, vjerno-mjesečne revije, koja uređuje i izaslje turskanski Hafi-ja g. Ibrahim Haki Cokidi.

»Deca i roditelji«. Izaslao je iz štampe novembarski broj ovog (dječji) lista, koji uređuje Dr. Zilko Marković i Dr. Milivoj Sarvan, dječji ljekar.

LISTAK

Momak i dvojka

Ja urani rano u nedilju
Nehi li me kakva strica srlja,
Ja ih srlja, ja li košutka.
Ne srlja me jelen ni košuta,
Već me strica kšiti dvojka.
Na kapi joj dva zelena vinca
Ja joj iščem da mi jedan proda,
Ona neda na njih ni gledati,
Vranu vranca, uzeh oba vinca,
Ljeto kune kienca dvojka:
»Mlad junacde ne oženio se!
»Mi s mladom i ja um kšiti!
»Tud dižva ti se ne udala,
Dok ne rodi javor jabukama,
Cmo trnje crvenim tršinjama.
Dok ne čula kako riba piva,
Dok ne vidi tri sunca na nebu.«
Podranila kienca dvojka
Podranila tri jutra na vodu,
Vijegla je tri sunca na nebu,
Naklito javor jabukama,
Cmo trnje crvenim tršinjama,
Dok ne čula kako riba piva:
I čula je, »Ubi se dvojko!«
Od rahm. Tije Komici iz Bos.
Otko pribižilo:

Muharem Kurtagić.

Oj djevojko, hamberjolo!

Oj djevojko, hamberjolo,
Dragi ti se razbilo,
Nek je vala, da j' i umro!
Solufe ću navraniti
Sve ću momke primaniti,

Aliju kumundžiju

Koji kuje tetrjeljke.
I na ruku belenzuke
I na čelo zlatno pero,
I mendeke nasigruje
Nanigruje priro kola,
Priro kola na sokola,
Na sokola laživoga.
Reko mi je tunja dati,
Reko dati, pa ne dade,
Sutra ću ga lagom zvati.
»Nisam tebi draga slago,
I sinoć sam dolazio.
Pod pendžerom posadio,
Sve asike pribrojio.«
Od Katke Klčić iz Grabovca
kod Prijedora pribižilo:

Muharem Kurtagić.

Dva jarana

Beg Eminu ne prodaji vina,
Zbog tvog vina sinoć kavga bila
Pobio se dva jarana mlada
Zlato i zosad i biseri Hama
Esed Hilmi tako progovara:
»Hilmo brate, žao mi je na te,
Hilmo moja jaskulja za te.
Svemu mi je rodu omilila,
Mome babi jer je dobre čuđa,
Mojoj majci jer je radica,
Mojoj sestri žao je vezilica.
Mome bratu jer u knjizi znađe,
Od Harke Kurtagić iz Kulen
Vakufa pribižilo:

Muharem Kurtagić.

